

॥ ॐ ॥

સાદુંબ.

છત્રી ચંદન આસ ચંપક વનો, રસે બહુ બાવળો,
દિંસા હંસ/મયૂર રાહિલ સદા. સન્માન લાગા પુને,
ખરખાતંબ કપાસ ક્યુર સખા, વહેંચાયુંને દેશમાં,
સમજી સગળમે જાતીએ કહી નહિ, વસવું તે દેશમાં.

અખંડ સૌ. સદગત દેવકુંવરના રમણીયે

શ્રી રામ લાહરિ
છંદ ૪ થી.

હરીગીત.

તર કાપેા ધસો બાળો સુગંધ તને નહિ
જ થાલો રોરડી પશુ તે ખીઠારા તને નહિ
રજ થતાં છયા નિભ ચાલની થૂકે નહિ
સિધુ થતાં કુલિનતા કુલિન જન મહે નહિ

મનહર.

વિજયા દશમી રહી, ઓગણીશ ચોસઠની,
 રાતે ત્રણ વાગે ચાલી, દેવી જાળાવેશમાં;
 અકાળે દુકાળ પાડ્યો, કાળે કાળો ફેર માંડ્યો,
 ઘોળે દા'ડે પાડી ધાડ્યો, કાષ્ટ એ આવેશમાં.
 પતિ તો પોકાર પાડે, કાટે મન તેની રાડે;
 સ્નેહી સંબંધી બરાડે, ઠેલ્યાં કેમ ઠેંસમાં;
 પ્રભુ પતિ રામ પાસ, વિનતિ કરે છે ખાસ,
 દેજો તુજને નિવાસ, પરમ મુદેશમાં.

મનહર.

પંચતવને પામ્યા પ્રાણુ, દેવી કાંધી મોટી હાણુ
 રામની દરી જ્યાં આણુ, કુળ્યાં મન શોકમાં
 અમર આત્મા છે તારો, શોકનો નથીજ વારો
 આનંદમાં રમનારો, રમે છે સુલોકમાં
 જન્મ ને મરણ તણ્યાં, બંધનો કપાળે
 સહજ સ્વતંત્ર પણ્યા, માં વસો
 પ્રભુરામ નિજ ધામ, દેજો દેવીને
 આપીને આરામ સ્થામ, રાખો નિજ

गूजरात विद्यापीठ ग्रंथालय

[गुजराती कॉपीराइट विभाग]

अनुक्रमांक ७५१७

वर्गिक

पुस्तकनुं नाम २१५८८२१-४

विषय ५८:१४

॥ ॐ ॥

અ. સૌ. સદ્ગત દેવકુંવરના સ્મરણાર્થે

શ્રી રામ લહરિ.

છંદ ૪ થી.

લેખક.

પ્રજ્જ્વલ પ્રીતમલાલ યદિયાર ચૌરવાડકર.

સમવીણા, સંગીત ગીતા સ્તોત્રશ્રુત આદિના લેખક
રહેવાશી ચૌરવાડ—હાલ બુનાગડ
તથા

બહેન આણેક મદનજી.

રામજ્ઞાના લેખક,

રહેવાશી ભાવનગર હાલ કેશોદ.

પ્રકાશક.

ગોકુલદાસ શિવશંકર ઠાકર.

રહેવાશી ચૌરવાડ હાલ—મુંબઈ.

[સર્વ હક લેખકોને સ્વાધીન.]

સન ૧૯૧૮.
મંવત ૧૯૭૪.

} શ્રી રામનવમી { પ્રથમ પ્રવૃત્તિ પ્રત ૧૦૦૦

અમદાવાદ: શાહપુર નવીપોળમાં આવેલા શ્રી “પ્રેમહિતાર્થ”

મુદ્રાલયમાં પ્રેસ ડાહ્યાભાઈ દક્ષપતરામે છાપ્યું.

અમદાવાદ.

અમદાવાદ સ્વીકારવા ન હોય તેણે છાપ્યા મુજબ રકમ
કર્તા તરફ પોષ્ટમંડળી મેળા આવીજ રીતે સફાઈ થશે.

પ્રિય ! વાંચકવૃંદ !

સચ્ચિદાનંદધન ભક્ત વત્સલ શ્રી પરમ કૃપાનિધાન પરમાત્માએ ભક્ત જનોના કલ્યાણાર્થે આ જગતમાં અવતાર ધારણ કરી જે ચિરઃ સ્મરણીય અનંત લીલાઓ કરી, તે રઘુવંશ શિરોમણી શ્રી રામના અવતારની પવિત્ર જન્મ તિથીને રોજ પ્રગટ થતી આ શ્રીરામ લહરિની ચતુર્થ દહેર, ચોરવાડ નિવાસી બાપ શ્રી ગોકુલદાસ શિવશંકરે સદ્ગત સ્વધર્મ પત્નિ અ. સૌ. દેવકુંવર કાળીદાસના આત્મકલ્યાણાર્થે પ્રગટ કરી જન સેવામાં સાદર કરવાની જે સિત્તાહી ધર્મશીલ સદ્વૃત્તિ દાખવી છે, તે ખાતે તેમને માટે ઉપકાર તથા સદ્ગતના આત્માને કૃપાનિધાન પ્રભુ અખંડ શાંતિ અર્પે એવી સહજ અભ્યર્થના. રામ.

શ્રી પ્રજાહિતાર્થ મુદ્રાલયના મેનેજર મી. ડાહ્યાબાપ દલપતરામે પોતાના સદ્ગત બંધુ હીરાબાપના લેખક પ્રત્યેના સ્નેહભાવ તેમજ તે સ્વર્ગસ્થ બંધુની ઈશ્વરાભિમુખ ઉચ્ચ વૃત્તિના સ્મરણાર્થે આ લહરિ હાલના સંયોગે પણ ખાસ ફિક્કાયતે વખતસર પ્રગટ થવામાં જે સહાનુભૂતિ અને આત્મભોગ આપ્યો છે તે અર્થે તેમનો પણ મહાન ઉપકાર છે.

પરમકૃપાળુ પરમાત્મા એ પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ આપે એજ અંતિમ પ્રાર્થના.   ॥ ૐ ॥

પ્રભુલાલ પ્રીતમલાલ.

રાગ હરીગીત છંદ.*

હા ! મીઠડી અમરાઈમાં, ટહુકાર કરતી કાકીલા !
 એ મીઠડા ટહુકારમાં, મન મસ્ત બનતાં મોજાલા.
 ટહુકાવડે આ આત્રવન ગંભીર ગાજતું હતું
 અદૃશ્ય થઈ કાં બહાલુડી ! વન આ ક્યું નહોતું હતું.
 મન સહજ વૈરાગીજ માઈ, કા સ્થળે નવ ચોટતું
 નિર્વેદ રૂપજ મન સદા તવ શબ્દમાં આળોટતું
 ખવનિ એ મધુર શુણ્ણતાં અરે ! વૈરાગ્ય પદ એ લાગતું
 અદૃશ્ય થઈ કાં બહાલુડી ! વન આ ક્યું નહોતું હતું
 આત્રો અરે ! વનવૃક્ષ તેને કાણુ ઓળખતું હતું
 ટહુકારથી સધળે અહો ! તેં આત્રવન કીધું છતું
 કરીને છતું અછતું ક્યું હા ! કાકીલા નથી શોભતું. અં
 વૈરાગીને રાગી કરીને ત્યાગીને ભોગી કરી
 હ્રેજત બતાવી ગઈ ઉડી ઓ ! દુર મધુરી ! કાં ઠરી ?
 માધુર્યતામાં દુરતા છે વિષમ ! મન નથી ક્ષોભતું. અં
 વેરાન થાતા વાટિકા આ વિશ્વ ઉજડ જણાય છે
 સ્વર સાંભળેલો મીઠડો, બણુકાર તેના થાય છે
 હા ! હાય ! પડછંદા પડે કીલકાઢના દિલ શોચતું. અં
 રમતી હતી જમતી હતી ફરતી હતી બગિચે બધે
 ગાતી હતી હરિગાન સ્મરતાં શોકનિધિ હરેરા વધે
 નિર્દોષતા તવ ગાનનીમાં પ્રેમનું ઝરણું હતું. અં
 મમ આત્મ પ્રતિબિંબિત તારં રૂપ શું હુંમાં મળ્યું ?
 એ કલ્પના છે શ્રેષ્ઠ પણુ જાતું નથી ક્રમે કળ્યું
 પ્રતિબિંબ મણિ એ બિંબ રામે સ્થિર હો જેવું હતું. અં

*રાગ ઓધવલ સંદેશો.

પ્રેમીલી ! નિર્દોષી ! બહાલી ! બાળકી !
 અસાર જાણી શું છોડ્યો સંસારને
 વિસામો મુજ ભગિનિનો હા ! તું હતી
 પરાણુલી થઈ શું બાંધ્યો તેં પ્યારને ?
 પુર્વ સખંધે પંખીકું આવી મળ્યું
 આવરદા પિંજરમાં પુરું પાસને
 રાગ ધરીને દેહ સર્ગા બોલાવતાં
 ત્રય વર્ષે ત્યાં થયો પિંજરનો નાશને.
 રપટ ઉચ્ચારે બોલંતી તું આપુડી !
 રમતી જમતી ફરતી ફળિયા માંછળે
 બંધુની બેલડીએ વળગી આવતી
 એ મન હરણી મેના ! દેખું ક્યાંયને.
 સહજ વિરાગી મન થયું મુજ બાલુડી !
 સ્વાર્થ સખંધી જાણી જગના જનને
 નેહ નવો કરવો નવ ગમતો બહાલુડી !
 તુજ મુખ જોતાં આકર્ષાતું મનને.
 સત્સંગે જાતાં તું સાથે આવતી
 રાજ થાતી જોતી સહુનાં મુખને
 યાકીને સુતી મુજ અંકે બાળકી !
 ઉઠાડતાં નવ દેતી કાંઈ દુઃખને.
 બાળપણમાં ભકિતના ભાવો હતા
 ઉગમણુ દેખી હતી વખ્યાની આશને

પ્રે.

પ્રે.

પ્રે.

પ્રે.

પ્રે.

ત્યાં કાળે આ કાળો ફેર કર્યો અરે !

આશા સૌ અંતરની યર્ષ વિનાશળે.

પ્રે.

માત પિતા બ્રાતા માસીની લાડકી !

દુબાણી અમથી શું લાગ્યું દુઃખળે ?

“ નિર્ભય ” ને ભય કેમ અરે ! આવી પડ્યો

સદાય માટે હા ! ફેરનીયું મુખળે.

પ્રે.

ખાલુડી ! કાલુડી ! બહાલુડી ! અરે !

કળકળવું શેવું એ મારું ભાગ્યળે

આત્મ મજિ તવ રામ સ્વરૂપે શાંતિમાં

વિલસો; ખીણું નહિ ભોલ્યાની જાગ્યળે.

પ્રે.

*રાગ ગઝલ બુલબુલ.

મધુરી ! બહાલુડી ! મેના ! ગમ્યું ના પાંજરું કે શું ?

હૃદય ભાલે વિદારીને, તજ પિંજર ગમ હીડી !

રણાનું બંધ પિંજરનો, પુરો શું યર્ષ ગયો મેના !

કંઈ હું કદપના શું શું ? અરે ! રે ! શું ગમ હીડી ?

મધુર ગાન સંભળાવી, જીવરને ઝાટકો મારી

કલેજું કાપીને મેના ! અરે ! હા ! શું ગમ હીડી ?

મજિમય તું સમું પિંજર, અભિન્ને રામમાં પામી.

ચિરઃશાંતિ સ્વરૂપે તું, વિલસવા શું ગમ હીડી ?

રાગ એજ.*

રચીને રાસ મંડળને, બનાવી ગોપીને ઘેલી

કરીને કૃષ્ણને કાલો, ગમ ક્યાં એ અરે ! બંસી !

*આ નિશાનીવાળાં ચાર પદ ચિ. નિર્ભયના અક્ષર પરથી
અર્થન વેળાએ લખાયેલ છે.

ખરો રસ રાસનો ખંસી, કરામત કૃષ્ણની ખંસી
 અને ગાંડાઈ ગોપીની, ગછ ક્યાં એ અરે ! ખંસી !
 બજ વન જે વિષે ખંસી, બન્યુ એ વન વૃંદાનું
 જનક રજ પ્રજ વિષે વ્યાપી, ગછ ક્યાં એ અરે ! ખંસી !
 બધામાં શું મળી ગછ તું ? શમાવે શે ? તને સર્વે
 પુષ્પું બળરામ બંધુને, ગછ ક્યાં એ અરે ! ખંસી ?

રાગ એજ.

મૃદંગો પ્રેમનાં આતો, અઝડ હાથે પડ્યાં ક્યાંથી ?
 બળવો હા ! ધીમે ધીમે, જીવાળા ઉખડી જશે.
 અઝડ હાથે કડક નાદે, ડરાવે શું ન સાંભળતા
 જરા શાંતિ અહો બહાલાં ! જીવાળા ઉખડી જશે
 અરે ! રે ! આગળાં ખીલા—સળા જેવાં કુણાં પાડો
 મૃદુતાથી બળવોને, જીવાળા ઉખડી જશે.
 મણિમય રામ પ્રેમીલી, મૃદુતાથી મૃદંગો એ
 બળવો તોજ ના ! ના ! ના ! જીવાળા ઉખડી જશે.
 રાગ એજ.

શુભાવી પ્રેમ મંત્રોને, ધકેલી હાય ! હડસેલો
 ફજેલી ફાક ફુનિયામાં, તમારી ને અમારી છે.
 સુધા ભોજન જીખ્યાને દહ, કરેથી આંચકી લ્યો એ
 મગજ મારીજ ફુનિયામાં, તમારી ને અમારી છે
 હૃદય તંતુ હીલાવીને, જગાવી દાં પડ્યાં મેલો
 અરે ! રે ! હાડમારી હા ! તમારી ને અમારી છે.
 બતાવ્યું તેજ આપોને, મણિરામે સદા સ્થાપો
 નહિ તો હા ! રઝળપાટી, તમારી ને અમારી છે.

રાગ એજ.

કહીં તો થોરમાં ફળાં, કહીં તો ફળમાં થોરાં
 સગાડ્યાં વિશ્વમાં હા । હા । વિધાતા વેવલો બાળું
 અરે । કામલ કરી કાળી, બનાવ્યા ઉજ્જા અગલા
 કરી કસ્તૂરી પથુ કૃષ્ણા, વિધાતા વેવલો બાળું.
 ભર્યો સાગર કર્યો ખારો, પથુ સુર ધેનુને કીધી
 અઝડ ઉંધા બધા કામા, વિધાતા વેવલો બાળું
 અભિન્ને છે મણિરામે, બતાવે તોય જુદાં તે
 અનોખાં થાય નોખાં ના, વિધાતા વેવલો બાળું

રાગ એજ.

થવાનું ટાળી એ નાંખે, ન થાવાનું કરી નાંખે
 વિધિના અંક છેકે છે, સ્વયં એ રામ નહિ વ્યક્તિ.
 કરમની રેખ પર જ્યાં ત્યાં, અહા । હા । મેખ મારે છે
 દીઠી સ્વાનુભવે સાચી, સ્વયં એ રામની શક્તિ.
 બનાવે રંકને રાજ, બનાવે રંક રાજને
 બનાવે જીવ શિવ રૂપે, સ્વયં એ રામની શક્તિ.
 પથર ચિંતામણિ રૂપે, થયો; પહોણો પછી ના, ના,
 અન્યથા ખેલ હા । કરતી, સ્વયં રામે અનુરક્તિ.

રાગ એજ.

વિદેશી પંખીડા ખારા, ઉડી જવું જગેથી હા ।
 નથી વસવું અહીં નિત્યે, વિસામો રાત્રીમાં લીધો.
 ચડી સુમેરની ટોચે, ઉડી સુર વક્ષપર ખેડો
 વિચારો આદ્યાં ભારે.

વિ.

મહા ત્યાં મોહનો માળો, સખધી સ્નેહમાં બાંધ્યો
 મનોરથ સૃષ્ટિ એ ખોટી.

વિ.

અરે ! જહાણાં ! તણે સંજે, જુલાયું જાન ના ઢંઝે
ખરા નિજ હાલ જુઝાયા, વિ०

યતી ધમ્મજા ન ઉડાતું, જડાઈ પાંખ પ્રીતિથી.
ન કેમે બંધનો તુટે, વિ०

બળે મણિરામ જે હેતે, તુરતમાં જીવ તો ચેતે.
પતે પંચાત પ્રોઢી જે, વિ०

પદ રાગ એજ.

અરે ! એ ! કાળ ! પારાધી, ન અટકાવે કૃપાથી જે
ઝપાટો બાણનો તારો, રસિકતા પુણી તો માણી
ઝપટ તવ બાણની માગે, ખરે છે મોતથી મોઢી
વળી સાકર થકી મીઠી, મણીને મુકતતા માણી
કદી કાટયાવધિ બીજાં, તીરો વાં ફેંકને સુખે
તથાપિ ભાંગમાં ભકિત, વ્યથામાં દલાણુ હું માણી
જનિ રસની વહે હૃદયે, મણિ મગ્ને બની એમાં
ગળે છે રામ કહી છેલ્લા, ન જાણું ના કશું માણી

રાગ એજ.

સ્વદેશી ! એજ ! બંધુઓ ! સુયોગી ભકત યાની હો.
પરમ પ્રેમેજ વંદુ હો, સ્થિતિ તો એ નિરાળી છે.
સ્થિતીજ અવધર્મ મનની જ્યાં, તદન સ્થિર શાંત મનવો જ્યાં
દિદારો રામના છે ત્યાં, પરાકાષ્ટ સ્થિતિ એ છે
સુયોગી યોગ તો કરતો, ચિતવતો યાની એ તત્વો
ભગત એ ભેદ ના જોતો, અવસ્થા અંતની એ છે.
તલ્લીનતા ધૃષ્ટમાં થાયે, શરિર અભિમાન બૂલાયે

વિરમતી વૃત્તિ જ્યાં ત્યાં એ, અજંપાની સ્થિતિ એ છે.
 “સ્થિતી” એ એહદે જતાં, હૃદયમાં સ્પુરણા સ્પુરતાં
 મણિ રામેજ ચિંતવતાં, વિચારો કાવ્યમાં કરતાં.

રાગ કાનડો.

ટાણે મળનારં નાણું, નાણે મળનાર ન ટાણું—ટેક.
 ટાણા નાણાના નખરામાં, ટાણું છે શુભ શાણું
 શાણપણું નાણાનું જણ્યું, એ જણ્યું ધુળ જાણું. ટા.
 નાણાના નિધિઓ પર એકું, છે ટાણાનું ચાણું
 નાણું બાણું ઉપજવે પણ, ટાણું દેતું ખાણું. ટા.
 ખુમ ખમે નાણાની હાણું, તોયે ન વાયે બહાણું
 ટાણે આકરકું એ બહાણું એ ટાણાનું દહાણું. ટા.
 ટાણું માનવ તનનું મોંધું, કર દરિ દર ગુણ ગાણું
 દિન મણિરામ પ્રભાત પ્રકાશ, ખાણું ટાણું આણું. ટા.

રાગ મોરલી વાગી.

મૂરતી મીઠી અમે રામ રામ મય દીઠી
 સૂરતી મીઠી અમે રામ રામ મય દીઠી. ટેક.
 અદ્વય એકજ અવધેશાની, પરમાનંદ પરમેશાની
 અખિલેશ્વર એ અમરેશાની, ઉતરી ચીઠી. અમે.
 આત્મારામ અખિલ વિહારી, વિશ્વે વ્યાપક એ અવિકારી
 તન મન તૃષ્ણા તુટી નઠારી, વિષય અજી. અમે.
 ચાર્તા શાંતિ શાંતિ શાંતિ, બાગી ભવ ભય ભુંડી જાંતિ
 પાકે રંગે ચળકે કાંતિ, પ્રેમળ પીઠી. અમે.
 બ્રહ્માનંદ ખુમારી ખાસી, ચડતાં આપે આપ પ્રકાશી
 ચળકે રામ મણિમય રાશી, દીઠ અદીઠી. અમે.

રાગ એજ.

હર હર શંભો ! દળો દોષ દાહ દુઃખ દંભો;
 સુખકર શંભો ! દળો દોષ દાહ દુઃખ દંભો. ૮૬.
 કશ્યાપકર કશ્યાપ વિસ્તારો, જન અરિ કામાદિકને વારો
 શત્રુ મોહરાજને મારો, મારી ચંભો. ૮૭.
 શમ દમ શાંતિ સુખોની વાડી, માંથી શંકા પાંખી ઉડાડી;
 અનુભવ જ્ઞાનાનંદ અગાડી, મુકો સ્તંભો. ૮૮.
 વસવા કૈલાસેજ સ્વદેહે, ન પડીયે ત્રિવિધ તાપ મય ચેહે
 જુમિકા સાતે ચડીયે સ્નેહે, દેળે ખંભો. ૮૯.
 શિવકર સુખકર દુઃખહર વરીયે, ભવ સાગર સ્વાનંદે તરીયે
 હેતે રામ મણિ મય કરીયે, શુભ આરંભો. ૯૦.

રાગ કૃષ્ણજી આવો આ સમે.

ધુંટ ધડીયે ભરાતો, ખુંટ કાળ આવે ધાતો
 લુટે ઝુટે મદમાતોરે પ્રભુજી જગો આ પગે.
 હલાં હલાં હાય ! ભારી, આવી યમરાજ સ્વારી
 કુંતો સાવ ખેડો હારીરે. પ્રભુજી.
 આગથી હિંગારવાને, જુડ્યાને બચાવવાને
 નિજ જન તારવાને રે. પ્રભુજી.
 સંકટ નિવારો બહાલા ! કેમ ઉંધો રામ લાલા !
 કરે મણિ કાલાવાલારે. પ્રભુજી.

રાગ એજ.

વેગે ચાલી બધી વૃત્તિ, દીસે ધારી ધીંગી ધૃતિ
 કરતાં નિષ્કામ કૃત્તિરે આતમ જગો આ ધડી

અમે આબ્યાં બધું મુકી, આપ રૂપે પડ્યાં મુકી
મિથ્યા માયા માથે યુકીરે.

આતમ૦

હોંશ ધારી અમે આબ્યાં, આપમાં તક્ષીન થાવા
નથી ચહું ખીજે જાવારે.

આતમ૦

તત્પરતા તાલાવેલી, તન્મનાટે કાલી ઘેલી
દોડી દોડી આવી બહેલીરે.

આતમ૦

મણિ જ્યોતિમાં મિલાવો, નિજનંદમાં ઝીલાવો
રામ સ્વરૂપે ખીલાવોરે.

આતમ૦

રાગ એજ.

પૃથ્વી પાણી તેજ નહિ, વાયુ કે આકાશ નહિ
નિજ બોધ રૂપ સહીરે, આપજ આત્મારામ હા ।

મન બુદ્ધિ ચિત્ત નહિ, અહંકાર નહિ નહિ
દૃઢતા લીધેલી ગ્રહીરે

આપજ૦

અવસ્થા કે દેહ નહિ, વિભુ પશુ તેનો નહિ
અસીમ ન સીમ રહીરે.

આપજ૦

અજ્ઞા કે પ્રજ્ઞા હું નહિ; સત્યા સત્ય લેજ નહિ
મણિરામ રૂપ લહીરે.

આપજ૦

રાગ ગઝલ.

ગ્રહિ લે ગમાર કંઠે, મણિરામ રતન માળા.

ટેક.

સંસાર કામ કાળા. તણી ત્રોડ મંદ માળા
ધરી લે ઉરે અરે । રે ।

મણિ૦

મદ ખાસડાં તણી તું, ઝટ ફેંક દૂર માળા
દિલ ધાર તું દયાની.

મણિ૦

નહિ તેમ રાખ અંધા, ખળ ડોક ઉંટ જેવી

પ્રિય ખેરી લે પ્રથમથી.

મણિ●

પ્રિય રામ રૂપ ત્રાગે, પ્રોયાં મણિ અભિન્ને
એ ધારી લે તું કંઠે.

મણિ●

રાગ માલકોશ

શરમ છે ! શરમ ! શું પુકારો નશીબ
કર્મ કર્મ હીણાં રહ્યાં છે ગરીબ.

ટેક.

પ્રયત્નો કરે બાં નમે છે નશીબ
પ્રયત્ને રહે ના કદી દે ગરીબ.

શરમ●

પ્રયત્નો થતાં ત્યાં કરે છે નશીબ;
પ્રભુની કૃપા પામતા એ ગરીબ.

શરમ●

પ્રયત્ને થતું પાધરું હા ! નશીબ
થયા શ્રીમતો જે હતા હા ! ગરીબ. ●

શરમ○

રટો રામ તો ફેરવાતું નશીબ
મણિ મેળવોને મટો બા ! ગરીબ.

શરમ●

રાગ આજની ઘડી રળિઆમણિ.

કરીયે ગુરૂદેવની પ્રદક્ષિણા

એક આદિ શિવ એજ મુર્તિ-દક્ષિણા જીરે.

ટેક.

ચરણ-પંકજે ધરોજ પ્રાણ-દક્ષિણા

બનો સાન સાન દાનથી સુલક્ષણાજીરે.

કરીયે●

કરે કિંકર પર એ કૃપાની ધક્ષણા

પછી વરસે વરસાદ પ્રેમ પ્રેક્ષણાજીરે.

કરીયે●

સુક્ષ્મ આત્મ તત્વની કરે નિરિક્ષણા

થતાં તેથી શિષ્યો ખરા વિચિક્ષણાજીરે.

કરીયે●

આત્મરામ દેય તત્ત્વમસિ લક્ષણા

રજે જન મણિજ ભક્તિ પ્રેમ લક્ષણાજીરે.

કરીયે●

રાગ એજ.

આજે આનંદ બણી બા ! વળો
શ્રીમન્નાથ પદમ પાદ પ્રેમથી ઢગોજીરે.

ટેક.

નમન કરતાં વિનાશ થાયે આમજો
ત્યારે નાથ સ્વરૂપે જણાય શામજોજીરે.

આ●

કુંચી દેય ખુલ્લી જાય તાગાંની કળો
ત્રૂટે ભોગગને આ બહિર નીકળોજીરે.

આ●

પરમ પંથ લક્ષ્ય લઇ ખરે પથે પળો
જ્ઞાન ભક્તિ સુભાવથી રસે રળો જીરે.

આ●

અભયતાથી મણિરામ પંકિતમાં મળો
ભડક ભાંગી ભય ત્યાગી ભામલા ! બળોજીરે.

આ●

રાગ ઘેલી મુને કીધી શ્રી નંદજીનેનંદે.

મસ્ત હું તો થઈછું શ્રી રામ રસ રંગે
બૂલી હું તો જ્ઞાન સાન ના રહેલ ઢંગેરે
માત્ર અંજલીમાં મેં રામ રસ લીધો

ટેક

ચાખ્યો જરા હજી તો ના અંજલીય પીધો
મસ્ત રસે નિશો ચડાવી ખૂમ દીધોરે.

મસ્ત●

લાગીએ ખુમારી હા ! ખૂમ એ નિશાની

જૂંસી દીલ પટથી સંસારની નીશાની
છૂટી છેક ગમ છે ગમ દિનને દિશાનીરે

મસ્ત●

ખોલું કે ન ખોલું એ જ્ઞાન કોણ રાખે

ઢોલું કે ન ઢોલું એ જ્ઞાન કોણ દાખે

જણેજ દશા રસનો આ સ્વાદ જોલ ચાખેરે.

મસ્ત●

મેલાય મણિ કંકરો કદાચ હા ! મહાતા

મૂકાય કદી કંકરો ને રામમણિ રહાતા

ન જ્ઞાન કોઈ નિદે કે કોઈ કદિ રહાતારે.

મસ્ત●

રાગ કાગળ કૃષ્ણજીને આપજો.

પત્ર પ્રેમનો પઠાવે પ્રભુ પ્યારી

કળમાં પુરા બળમાં પુરા અયોધ્યા વિહારી । બલિહારી ટક.

ચિત્ત આપનાજ ખ્યાનમાં ચડેલું

તોય તનકું કેમ કેદમાં પડેલું

ધટીત ના ધટીત કેમ તે ધડેલું

કર્મે માયાકુટ લખી શી ! રાવણ સંગ ભારી, બલિહારી । પ.

ક્ષણું એક ચિત્ત આપમાંજ રાખે

ચર્ધ સ્વતંત્ર તે સ્વરાજ સુખ ચાખે

કુડા કષ્ટ બંધા ક્ષાર સિંધુ નાંખે

મુજ માટે થ્યા નિયમો બંધા વિકરીને, વિકારી બલિહારી । પ૦

પડી પરવશે કે નામ પ્રભુ લેતાં

બંધા બંધનો ત્રૂટેજ રામ કહેતાં

સ્થિર થાય જે જતા હતાંજ વહેતાં

મુજ માટે શું બંધ થયેલી છેક છુટયાની બારી, બલિહારી । પ.

તત્ત્વ પ્રેમ મણિ માફને તમાફ

છેક જાણે આ કઠોર ચિત્ત માફ

વસે તવ પદાખજે લે સદાય ધાફ

રામ રસાળા રાડ સુણો આ કરગરી હું હારી, બલિહારી । પ૦

રાગ એજ.

અર્ધ અંગની ન ખોળજોજ ! ખામી

ઝટ વિચારો દુઃખ નિવારો સુર્યકુળ સ્વામી ! બહુનામી ! ટક.

જીભ દાંતથી દખાય કોય ટાણે

નહિ દાંત તે પડાય કદી પ્હાણે
 અંગ એકય ભાવ સુરા જનો જાણે
 એકય ગયું આપણું શું બિન્નતા હું પામી, બહુનામી ! અ.
 મરમ જળ વડેજ ધર કદી બળે ના
 કદી ડાંગ માર્યે જળ જુદાં પડે ના
 અંગ દોષ અંગ લક્ષ કદી લડે ના
 દોષ કયો મેં કાંચળી ધ્રુવળી પણ હતી અકામી, બહુનામી. અ.
 દુઃખ કુંગરા અરે ! શિરે ઢળેલા
 કબટ કિલ્લા યોગમ ફરી વળેલા
 દુઃખ દરિયા યોપાસ ઉછળેલા
 લક્ષમણને કટુ વેણુ કહેલાં તોય પતિ અનુગામી. બહુનામી. અ.
 મુઠી બાધી બલી પ્રભુજી અહીં પધારો
 ધ્રુવળીત આપનું કરી બધું સુધારો
 વિગત વાતની વધુ નહિ વધારો
 રામમણિ નિષ્કામતા જામી એજ અબેદહામી. બહુનામી ? અ.
 રાગ નજર કરો નાથ જરા.
 સજુર ! સજુર ! શાંતિ ! શાંતિ ! શાંતિ નામ પ્યારું
 હરિઃ ૐ ! હરિઃ ૐ ! શાંતિ ધામ તારું. સ. ટેક
 સજ્જનતા શાંતિ સહી, શાંતિ સ્વરૂપ સ્નેહ
 શાંતિ દાંતિ સંકાંતિમાં, સ્વાત્મિયતાનો ગ્રેહ
 અખર કરો વિશ્વનેજ, શાંતિ સ્થાન મારું. સજુર.
 શાંતિ તપને યોગ છે, શાંતિ ભક્તિ જ્ઞાન
 પરા ભક્તિ એ શાંતિમાં, શાંતિ એ વિજ્ઞાન
 વિશ્વમાથી વૈર આગ શાંતિ જળે ઠારું. સજુર.

શાંતિ પદની સમજ એ, ગુરુ કૃપામૃત સાન
 શાંત સદા શિવથી મળી, તેનું કીધું દાન
 માન બાન સર્વ તણ, શાંતિ સદા ધારં. સજ્જર૦
 તન મન વિકળ બની રહે, પણ રહે આત્મા શાંત
 પ્રશાંતતા મણિમાં ઝગે, રામ રમાના કાંત
 અમર અજર અડર એજ, શાંત શાંત સારં. સજ્જર૦

પદ રાગ હાસરડાનો.

હાલો ! પોદે પારણીયે મારો રામ લાડીલો. ટેક.
 ધ્રુસકે ધીંગા ! રો નહિ તું, બહાલા મારા વીર !
 શાંત સ્વરૂપે છો સદા તું, ધારણુ રાખે ધીર. હાલો.
 પરમ અભય પરમ સખળ, કાળનો તું કાળ
 દેવ દનુજે ડરતા દેખી, હા ! અનુપમ બાળ. હાલો.
 સુંદરતા તુજ આત્મ સ્વરૂપે, ખીલી રહી આ ખૂમ
 હાશ ! મધુરાં ગીતડામાં તું, દીશે આમેદુખ. હાલો.
 રામ રઘુકુળમાંજ મણિ તું, જગનો જીવન પ્રાણ;
 તારણુ કરવા વિશ્વ તણું તું આવ્યો રવિકુળ બાણ. હાલો.

રાગ ગઝલ.

કાદંબરી કથામાં, શું સંત કાશ કરતા. ટેક.
 સ્વાત્મિય લાલ ચુકી, સ્વાનંદ રાશી પુકી
 આ વિશ્વની વ્યથામાં, શું સંત ! કાશ કરતા
 છોડી કુબેર પદને, ધન રાશીને ધહેલી
 બહુ ચિંથરા જથામાં, શું સંત ! કાશ કરતા
 રામામૃતે વિરાગી, રામામૃતેજ રાગી

અધ; નીરને મથ્યામાં, શું સંત ! કાશ કરતાં
મણિરામ સ્વાત્મ સિધ્ધે, મસ્તાન એ પ્રસિધ્ધે
છટ ! કાંકરા વૃથામાં, શું સંત કાશ કરતાં.

રાગ સુહરવરની ચુંદડી.

જાણે મસ્તોની મસ્તી તે કોક મસ્તાનીયાં માણતાં
શીઠ સમજે સંસારીયાં લોક, દિલે દ્વેષ આણતાં. ટેક.

શુરા વીરા ધીરા હોય તે, જાણે ધીંગાણાનો સ્વાદ;
કાયર કલ્પી તે નહિ શકે, ફાકટ કરતા ફરે બકવાદ. મ.

સ્વામિ સંગે સતી સંચરે, તેનો શંખણીને શું ખ્યાલ;
સર્વસ્વ હોમે બકત બાવથી, થાય નાથના નેહમાં ન્યાત. મ.

દીપ પતંગ જળ મીનને, ઈંદુ ચાતક રવિમાં ફોક;
પ્રેમે અનન્ય બની રહ્યા, માન્યું છંટ વિના બીજું ફોક. મ.

મસ્ત ફકીરી મણિરામની, ચડે દીન દીન દો ગુણુ રંગ;
સ્વાનંદ સ્વાત્મ સ્વરાજ્યમાં, બેઠાં તખ્તે જીતી વળ્યા જંગ. મ.

રાગ ધોળ,

મેાંત્રી મસ્તી મસ્તાનની, મસ્તો એમાં ગુલતાન;
સોઘી કરતા તે વિશ્વમાં, ફરતા ભૂઝીને બાન. મોં. ટેક.

આતાં પંખી સ્વરૂપથી, નિત્યે આત્મિય ગાન;
ધડુકે સિંહ સ્વરૂપમાં, બમતા મસ્તીમાં રાન. મોં.

વરસે મેહુલાના રૂપમાં, ઝમુકે આપે હા ! વિગ;
હિગે પૃથ્વીમાં મસ્ત તે, નોખાં અનોખાં પગ. મોં.

તપતા સૂર્યે નિજ કેન્દ્રમાં, વરસે અમૃત અર્ધ ચંદ્ર;
ગરજે ગગને ધન ધોરમાં, આપે આપ એ ધંદ્ર. મોં.

નદીઓ ઝરણામાં ખગખગે, રમતા મધુરા કરી નાદ;
મણિમય જ્યોત એ મસ્તી, રામામૃતનો લે સ્વાદ. મોં.

શગ લેને લેને દહાવ.

જેને જેને જાતી જેમાં । જીવાની જળા	
જીવાની જળાર જેવી જાતી વીજળા.	ટેક.
કાચો કુંભ કાચા કોકા । શક્યો ના કળા;	
પાણી પડ્યો પક્ષમાં પીડા જતો ઓગળા.	જેને.
પંચભૂતનો લોચો આ રહેલો મળા;	
કાળનો ઝપાટો વાગે જશે એ ટળી.	જેને.
સ્વપ્ન ખેલ ખોટા તેમાં જતો કાં ચળી;	
ઉંઘમાં જણાતા જતાં જગતાં ટળી.	જેને.
ખોટા ખેલ માંહે સાચી સાધુ મંડળી.	
મણિરામ રળ, બા, સંગે હડીલા હળા.	જેને.

શગુ એજ.

અરે ! અંતવેળા મારો હરિ આવશે;	
હરિ આવશે રે સાચો સ્નેહિ આવશે.	ટેક.
ધ્વજ નિજ બા'ના કેરી, ફરકાવશે	
જનને નિવાજવાને મોળુ લાવશે.	અરે.
આકરી વેળાએ પહેંચી જશે ફાવશે;	
જમને મારીને ત્રાડી, એ હઠાવશે.	અરે.
રંકને રાજ કરીને હા । બચાવશે;	
દીનને દયાળુ દીલે દાસ દાખશે.	અને.
ચિંતામણિ સ્પર્શી, શાંતિમાં ઠરાવશે	
રામ રામ હા ! અભેદે, તે બળવશે.	અરે.

રાગ નામની નામની નામનીરે.

હાટડી હાટડી હાટડી ર અમે માંડી હરિ રસ હાટડી. રેક.
 મોટા ઝવેરી હેતેથી આવે, છોડે ચિંતામણી છાંટડીરે. અ.
 માણિક મોતી હીરા ખરીદી, જતા આહુક રામ વાટડીરે. અ.
 છાના વિચરે દેશ વિદેશે, ઝોઢીને પ્રેમ ધન ધાટડીરે. અ.
 મણિ મોઘેરા સાંટવે સ્નેહે, સાચવે રામ રસ પાટડીરે. અ.

રાગ ઓધવજીરે ધટે તમને.

અરે ! જીવ ! જગત રચ્યું તેં તો
 મુકે જ્યારે મનથી મનન એ તો. રેક.
 તારાં કર્યાં કર્મજ છે જો તે, મરણ વિના નિત્ય મરે મોતે
 અસારમાં સાર તે શું ગોતે અરે.
 સ્વપ્ના માંહે સૃષ્ટિ ધણી કીધી, ભોગ ભોગવ્યા ને વ્હાણો લીધી
 જગત યાતાં સર્વેની અસિદ્ધી. અરે.
 રાત્રી અવિદ્યાપી જ્યાં મુધી, દેશકાળ વસ્તુ છે ત્યાં મુધી
 અનુભવ વ્હાણે ન ઉપાધિ. અરે.
 ક્યારે અને કેમ એને જોતો, જોયું ત્યારે દબે પડ્યું તેતો
 મણિરામ દબે દીકું એ તો. અરે.

રાગ પકડી આંખલીયાની ડાળ.

કરીયો વિવેકી વ્હાણા સાધુ સંતા રે આવોતો જ્ઞાન ગોઠડીરેજી.
 સદ્બુદ્ધિ જુમી હૃદયાકાશે
 તન તરવર શીળી છાંયરે, ઉધાકું દિલ કોટડીરેજી. કરિયે.
 બકિત સુધારસ ભોજન જમીયે;
 અર વિજ્ઞાન સુંદર સ્વાદરે, બકે શું વાણી તોતડીરેજી. કરિયે.

સખીજ સમાધિ સેજ બિછાવું;

કરીયે ફેલી ફેવળ રૂપરે તજીને વૃત્તિ તોછડીરેજી.

કરિયે●

અહા મણિમય મોદ મયાવી;

અનુભવિયે આતમ રામરે, ઉઠેલી માયા કોકડીરેજી.

કરિયે●

રાગ એજ.

ગિરિવર ગગન ગુહામાં શિખરે શૂન્યરે, પરમ પિયુની ખુંપડીરેજી

મુળ આધારથી માથુક ઉપડી

પિયુ કને પુઆનો તલખાટરે ફાટલ વૃત્તિ ખુટડીરેજી.

ગિ●

પટ ચક્રોના ન ગણે રોદા

તેજશ્ચ જતી છારકત વેગરે ધરેલ વૃત્તિ કુંઝડીરેજી.

ગિ●

અવધટ ધટે વાટ કરી લે

પરમ પ્રબળ ઓઢેલ આપરે પ્રિતમવરની સુદંડીરેજી.

ગિ●

રામ સરાહે ધન્યા ધન્યા

પિયુમય બની રહી તક્ષીનરે, પરમ પદમાં હું પડીરેજી.

ગિ●

રાગ મુરખ લોક તે શું બલે.

બલી બકિત તો બળવે મારાં બાઇલારે

કાયર, કુડાં રણમાંથી બાગી જાય, જઇ સંતાય. બલી● ટેક

પડે ભુખ શુંલે રીડ શુરા દોડતારે

નપુંસકને નાઠાનો અધિકાર, હા ! લાચાર.

બલી●

લીલાં માયાં લઇ હાય ધીરા ધુમતારે

ખીક મરવાની કોણ ત્યાં ધરનાર, ના દરકાર.

બલી●

પેટ ધોંચી કટાર ઝુંઝે જંગમારે

મણિ કરમાં ને મૂખે જપે નામ, હૃદય રામ.

બલી●

રાગ એજ.

અજળ જ્ઞાન બાજી જ્ઞાની ખેલતા દીસેરે
 નહિ અજોનો લેશ ત્યાં પ્રવેશ, આધો દેશ. અ. ટેક.
 સૂર્ય ગતિથી એ અધર પંથ કાપતારે
 અંધ પંગુ ત્યાં છેક છે લાચાર, નિરાધાર. અ.
 આત્મ શકત્યાએ ગગનપાર ગાજતારે
 નાએ અગ્નિમાં આપ રૂપે આપ, શુદ્ધ ખાપ. અ.
 સ્વાત્મરામ મણિ દામિનીની દમકમારે
 ઝલક ઝલુકે પદ એ અવાચ્ય હાશ ! ચિદાકાશ. અ.

રાગ એજ.

અલખ આવો આવો અમારા દેશમારે
 આપ આવ્યે અજવાળીયાંજ થાય, તિમિર જાય. અ. ટેક.
 અલખ ! લખ અજન્મ ! જન્મ ધરી આવજોરે
 દીન વત્સલા ! દયાળ ! દીનાનાથ ! પ્રહો હાથ. અ.
 કરં લખ તૈયારી અલખને વધાવવારે
 મદું લખ હું એવું કરં સન્માન, લઉં વિજ્ઞાન. અ.
 અલખ એ પદાજ્જ સ્પર્શ મણિ દિવ્યતારે.
 કરે લાખો લખ અલખ આત્મરામ, હા ! વિશ્રામ. અ.

રાગ બજન બુલબુલ.

કનકમય કાંતિથી ઝગતો, નવલ જાનુ ઉગ્યો આજે
 અમુલો એ ખરો બહાલ ! નિવાળે સર્વ શુભ સાજે
 સુહર્ષે વર્ષના દિવસો, બધા આનંદમાં જાળે
 પરમ સત્તા પ્રભુ ફરી, સદા શિર ઉપરે ગાળે
 વિલાસો ઇંદ્રના પામો, રહસ્યો વેદના જાળો

પિછાણો ભકિતની શક્તિ પ્રણયની રેસ ઉર આણો
મણિ મંડિત માનસમાં, બિરાજે રામની મૂર્તિ
ઉણપ લેશે રહો ના, ના, થળે સૌ સિદ્ધિની પૂર્તિ
રાગ એજ.

ચિરઃ સ્મરણીય વિક્રમનાં, અહો ! આ બેસતા વરે
કુટુંબે ધર્મ અર્થોને, સુલાભો મોક્ષના વરસે
સુશાંતિ સુખમાં ઝીલો, મળો કલ્યાણની લ્હાણો
થળે સૌ માંગલિક માર્ગો, ઉધડળે મોદની ખાણો
ધરામાં ધીરતા જામે, સકળ વિશ્વે સુખાખિધની
સ્વ લ્હેરો ઉઠતી રહેળે, ટળો બીડ આ ભવાખિધની
પ્રકાશ્યો દિન મણી ગગને, હૃદયમાં તેજ અગકેલું
દહિં આશિષ આનંદે, સદા રહું રામમાં બેલું
રાગ એજ.

સુના સંસારમાં જોતાં, નથી કો હે ! પ્રભુ ! મારું
સુના સંસારમાં રહેતાં, શરણુ છે એક હા ! તારું
સુના સંસારમાં લ્હોતાં, ન આંસુ કાઠ આ મારું
સુના સંસારમાં બેતાં, શરણુ
સુના સંસારમાં કહેતાં ન માને કંઈ કો મારું
સુના સંસારમાં રહેતાં, શરણુ
સુના સંસારમાં લેતાં, શરણુ મણિ રામનું સારું
અમુન સંસાર તે કરતું. શરણુ

રાગ એજ.

વિદેહી રામને ધ્યાને, ધરંતા વૃત્તિ તે બનતી
સદા એ શૂન્યની પારે, રહી તે રામમય ભમતી ●

હૃદયમાં રામને ગાતે, શુદ્ધિ જ્યાં દેહની યાત્રી
 ન બાળે રામ તે રમતાં, બ્રમણમાં બાટકે પાછી
 ત્રિકાળી સાધનો સામું, ન જોતી એજ હટકેલી
 ગીતાનું ગાન જુલીને, રત્નાં ત્યાં આંસુડાં રેલી
 અહો ! એ જ્ઞાનની યાદી, સ્મૃતિમાં સ્પુરણો થાતાં
 મણિ વિજ્ઞાન રસ રામે, ઝીલંતા જ્ઞાન એ માતાં
 રાગ એજ.

વૃત્તિને રામ ઉપદેશે, બની જ રામ રૂપે તું
 સમાગમ સુખ શે ! માણું, બનું જો રામ રૂપે હું
 બ્રમર કીટના ન્યાયે, થતું જડ ચેતનાકારે
 થતી પુરુષત્વની પ્રાપ્તી, રહું જો રામ આકારે
 બને જો વૃત્તિ રૂપે તું, બનું જો રામ રૂપે હું
 ગુણ રામ કહોછો શું ? બની શિષ્યા વૃત્તિ પુણું
 ન હું તું તેમના વૃત્તિ, અખંડાકાર છું રામે
 ખરી નિવૃત્તિ વૃત્તિની, અવસ્થા એ સ્વયંધામે

રાગ સહીચારી,

પ્રેમા અહા! હો! પ્રેમા અહા! હો! મીઠા! મધુચ્ચ ! પ્રેમા અહા ! તું
 ખુબ જમાનાથી તું બહાલા ! જુલ જુલ્લાવો દેય મહાં તું
 શત્રુને મિત્રે સંતાતો, નિંદા સ્તુતિમાં પગમાં પેસે
 ગુમ થતો ખુશાલી મદમાં, ને મુશ્કેલી દુઃખના વેશે
 જીવન ચર્મા કઠિણ ક્રિયામાં, કદી કદી તું જતો લપાઈ
 કાં તો દાની લાભ ગણતરી, માં તું વસતો રહી છુપાઈ
 આજે સૌમાં પરખ્યો પ્યારા ! રામ મણિ સ્વાનંદિ તેજે
 જુલામણીમાં બ્રમ ઉપજગ્યો, પણ આજે આ વધાઈ લેજે

રાગ સહીયારી.

સ્વાનંદી સાગર છેલાવું, પ્રેમળ છેળે હા ! હા ! આને

વિશ્વ બધાને પ્રેમાનંદે, ઝીલાવું દુર્ભાંગી લાને

સામે થાવા સત્તા ઠાની ? ને હોયે તો બલે પધારા

મંડળ જનનાં ને મત પથો, મારાં સર્વે સુખ સુધારા

સ્નેહ સુવૃષ્ટિ વરસાવું છું, ત્યાં તો સર્વે ના—ના મોટા

બલા અને ભુંડા એ સૌમાં, સત્તા મારી ના નહિ ટોટા

શાંતિ મુખમાં ઝીલો જાગી, આત્માનંદે મારો તાળી

મણીમય સૃષ્ટિ રામ રસાળે, રમીને વહેમે દીધા ટાળી

રાગ—ગોપીજનના તો પ્રાણ મારા પ્રભુજીની પાસે.

પ્રેમીલાં જનની વાતો બુઠડાં શું જાણે,

બડકે દેખીને બલા બક્તોના બાવ, પ્રીતિ રીતિમાં ભીતિ નહી

બક્તોને બાસે.

સાકરને સ્વાદે ખરનું મોતજ થાયે,

શોખીલા જનને મિશ્રી ખાધાનો દાવ.

પ્રીતિ.

બેસોને ભાગવત કામ ન આવે,

વૈષ્ણવ વીરને તે કંઠના પ્રાણ.

પ્રીતિ.

છીપાંને દીવાં સાથે વેર વસેલું,

પ્રાણ પતંગ ત્યાં હોમે સૂજાણ.

પ્રીતિ.

ધ્રુવડની આંખે સૂરજ અંધારં આપે,

ચક્રવાનો જીવ દેખી હુલસે અપાર.

પ્રીતિ.

અંધાને આરીસો લોઢીસમ લાગે,

આંખોવાળાને મૂખ દેખ્યાનું દાર.

પ્રીતિ.

ખીલાડી ખીરને ઓકીને કાઢે,
 પશુ માનવને તે પ્રાણુ આધાર. પ્રીતિ
 મોતીનો ચારો સારા હંસો ચરે છે,
 બમલાનું મોત માનસરે નિરધાર. પ્રીતિ
 સંપત્તી વાતમાં સમજે ન કુતરાં,
 સજ્જનો સંપ રાખી નમતા તો જાય. પ્રીતિ
 રનેહ લાગેલો જેને જેની ચીજોમાં,
 તેની ખૂબી સારી તેને સમજાય. પ્રીતિ
 પ્રેમની વાત ખુરી પક્ષીતને લાગે,
 રસીયા રમે છે રંગે રધુવર સાથ. પ્રીતિ
 રંગીલા રંગની છાજો હિડાડે,
 રંગમાં ગાય મણીરામની ગાય. પ્રીતિ

રાગ—વડાલો મારો સાચાનો સંગાથી રામ.
 પ્રભુ પ્રિયતમ પ્યારા હરિને રામ, લખું નાની ચીઠી,
 હરિ વાંચો પ્યાર ધરીને રામ, લખું નાની ચીઠી. ટેક.
 મેં પાપે નવ પાછું જોયું, કુળ આપતાણું પણ જોયું,
 નર તન ફાકટમાં જોયું, રામ. લખું.
 દેવા કર કર્યો ન લાંબો, લેવા ચાહું છું આંબો,
 આવળ વાળો નહીં આંબો, રામ, લખું.
 હિંસામાં કાઠી હડીયો, નથી મારો જગ કોઈ વડીયો,
 અંગારે બરીયો પડીયો, રામ. લખું.
 કામી કોધી કંકાશી, લુચ્ચો લુડો શંકા શી ?
 મન આગ બજે લંકાશી, રામ, લખું.

બટકયો ભામિનિયો પુઠે, હું ગયો ધસાતો હુંઠે,

હવે કેમ હરી તું ત્રુઠે રામ,

લખું.

માથે મોવાળા જેતા, પૃથ્વિ રજકણુ કહો કેતા,

અપરાધ કર્યા મેં તેતા, રામ,

લખું.

નભ તારા ગણી શકાયે, મુજ પાપ નહિ અંકાયે,

હું મોથો એક ટકાએ રામ,

લખું.

અપરાધો રામ ન જોશો, પોતાનો જાણી પોખ્યો

સૌ દૂર કરીને દોષો, રામ,

લખું.

ફળ આધિન થઇ નિજ બળને, મુકી વૃક્ષ વરે ભૂતળને,

કદી ઝાડ ન વિસરે ફળને, રામ,

લખું.

અગ્નિ શીર ધૂમ ધરે છે, તૂણુ બાર ગિરિ શીર બરે છે,

સાગર શીર શીણુ ફરે છે રામ,

લખું.

હું આડો અવળો વાંકો, હરિ અમિત કયો છે વાંકો,

વાંકો પણ પ્રભુ કહો માંકો, રામ,

લખું.

રાગ—પુનમચાંદની.

છે અવિનાશી એવી રીતી તારે આંગણેરે,

અશરણુ જનને શરણુ રાખ્યાની છે દેવ

તેથી સવાલ નાંખ્યો પોકારી મેં માંગણેરે

દાતારી ભારી દેખાડી દેને દેવ,

છે.

સ્વભાવ કામળતા ભર્યો, કરણુનો બંડાર,

વિના કારણુ પણ ગમે, કરવો પર ઉપકાર.

સાધન હીન હીનને પીન બનાવે પ્રેમથીરે

કર્મ પુટ્યાને કર્મી કરતો તુંજ કૃપાળ

બહેમીલાને વાળી તુંજ બચાવે બહેમથીરે

એવો શરણાગત વતસલ તું એક દયાળ,

છે.

પાપ કરી પથર થઈ, ગૌતમનો ધરનાર;
ચરણ કમળ રજથી કરી, પાવન જગ સરકાર.
હિંસાપર પ્રીતિ નીત બીતિ નહીં જેહનેરે
એવાં બીલડાં ને ઉધાર્યાં આપ્યું ધામ

વનચર વાનરથી પ્રીતી તેં બાધી વેહથીરે
વિણ શક્તિએ તેંજ કરાવ્યાં મોટાં કામ.

છે.

પંખી જતે ગીધડો, માંસ તણો ખાનાર;
એવું આપ્યું સ્થાન જ્યાં, જોગી નહિ જનાર.

શું સાધન ! શું કર્મો ધર્મો યોગ કર્યાં હતાં રે
પણ પ્રિયતમ તારે ક્યાં છે તેની દરકાર
સન્મુખ થાતાં સહેજ સાધન સર્વ થઈ જતાં રે
બળિયાં બાનાને નથી અડતો કદી વિકાર.

છે.

લોક વેદ મત ખહાર જે, તેનો પણ સ્વીકાર;
કીધો કણ્ણાસિંધુ તેં, નથી કર્યો ધિક્કાર.
પ્રીતિ જણી કણ્ણા આણી પ્રાણી પાળીયારે
દાણુ દુઃખથી દુઃખીયા તેજ ઉગાર્યાં નાથ
પ્રભુ જન માટે બાના-ના ખાધા શું દાળિયારે
રામ ન ધટતું એવું પકડી લે પ્રિય હાથ.

છે.

રાગ ઓધવણ સંદેશો.

અવસર આવ્યો આવો પાછો નહિ મળે
નાણુ મળશે ટાણું નથી મળનાર જો
જગ જગ જીવડાં નિંદ્રાથી શું રજો
ઉંઘવિષે નથી આત્મસ્વરૂપ રણનાર જો.
વખત તણી ખુખી છે ખાસી ખોટડા
ખો માં ખેર ગયોજ નમી જડનાર જો
ભાંગ ભાંગ તું બૂલ થઈ તે ભોટડા
નહિં તો નર્ક વિષે નહીં પડનાર જો.

અવસર.

અવસર.

તક તીર છુટ્યું તે પાછું નહિં વળે
અંતે અધા લોકો છે હસનાર ને
સમજવું દૃષ્ટાંતે મરડા માં બળે
સમો પકડવા થા સમો ધસનાર ને.

અવસર.

જીવતાં બાપ તથી તો સેવા ના કરી
અંતે મેલી ઓઢી માથે પોક ને
પોક મૂકે નહીં શોક જવાનો છે જરી
બગડે બાજી વધુંમાં હસશે લોક ને.

અવસર.

પ્રાણ છતાં નવ દાન કરાવ્યું હાથથી
પાછળ રોવું તે છે સર્વે ફાંક ને
છેવટ પુલ શાં બોલે ગંગા પાપથી
બાપો મેળવશે નહિ લોક વિશાક ને.

અવસર.

ચેત ચેત ચિંતા મન રાખીને સદા
દાસ પ્રભુ થા રામચરણનો આજ ને
રામ નામની ફેરવ જમ સામે ગદા
નહિં તો આખર છો તું જમનું ખાજ ને, અવસર.

રાગ એજ.

પ્રીતિ જે છેડું તેને પાસે કરે,
દૃષ્ટિ કરી લેને જીવ વિચાર ને;
લાખે કાશ ઉંચો ગગને ચાંદો ફેરે,
ચકાર ચંદ્રે બની રહે એક તાર ને.

પ્રીતિ.

આકાશે વાદળ ઉંચેરાં ગડગડે,
ટહુકા મોર કરે વસી વન મોઝાર ને,
એને તો આધ્યાત્મી પ્રાંતિ ના નડે,
હેત હૈયામાં તેથી ટહુકો વિકાર ને.
કોડ જોજને સૂર્ય રહ્યો નભમાં ફરી,
ચકવાનું છે તેની સાથે તાન ને;

પ્રીતિ.

છેદું હોવાની પીડા તેની પરી,
માત્ર નજીકતામાં જ રમે ગુલતાન જો.

પ્રીતિ.

જેના જેના ચિત્તે જે વસ્તુ રહી,
તે જનને નથી તે આધેરી લેશ જો;
પ્રેમ ભાવથી આધું કંઈ રહેતું નથી,
જે સ્થળ હોય તે તેને ખનતું બેશ જો.

પ્રીતિ

સ્થળ સાથે સંબંધ ન તેને છે જરા
ચોટયું મનકું પ્રેમ સ્થાનમાં સ્થિર જો;
ભાન લુલી ભમી જાયે એવા જન ખરા,
અંતરમાં આનંદ ન થાય અધીર જો.

પ્રીતિ.

એવા પ્રેમી પ્રિયતમથી રંગે રમે
આત્યંતિક સુખ તે કાળે દરશાય જો;
પતિને પણ પ્રીતી રસ પૂરો તે ગમે,
પિયુજ પણ વારે વારે હરખાય જો.

પ્રીતિ.

પ્રેમ તાંતણે બંધાયો તેના છુટે,
બળિયો પણ નિર્જળસમ ત્યાં બંધાય જો;
લહેજત લાખગણી લાખેણી તો લૂટે,
સીતાપતિમાં સ્નેહ શરે સંધાય જો.
સાચી સ્નેહ સુરા પી છાકી જાય તે,
તો પણ પીતાં પીતાં તે ન ધરાય જો;
પડતાં પડતાં પણ ઊઠી પીવાય તે,
રામ મણિ રસ પૂરો ત્યાં ઠેરાય જો

પ્રીતિ.

પ્રીતિ

રાગ એજ.

સેવા કરતાં મેવા હાથે આવશે,
સર્વ ભાવથી વિશ્વંભર દેખાય જો;
મનના જે અભિલાષો તે પુરા થશે,
જુદું જુદું લેશ નહીં લેખાય જો.

સેવા.

સેવ કરીને ફળ સેવા લેવા ચહો,

અન્ય સુખની આશા બાળો ખંડ જો;

સ્વર્ગ અધિક સુખ આ અવનિભાલે લહો,
પ્રતાપશાળી સેવા અતિ પ્રચંડ જો.

સેવા.

હરિ આજ્ઞા જેવી સેવા બીજી નથી,

તેથી સંતોષે મન તદ્રૂપ થાય જો,

તોષ વિના સેવન સાધન કહ્યું ના કથી,

ભક્ત જનોની ભવની ભાવઠ જાય જો.

સેવા.

બને બધું તે ઇશ્વર ઇચ્છા માનવી;

સુખ દુઃખ ચાતાં લેશ ન મન અચકાય જો;

આપદને આનંદ સમાન ગણે જવી:

મોહ ધરીને મનહું નવ મચકાય જો.

સેવા.

લાજ બાજને ગોળી મારી મારવો,

લોકોનાં વચનો નહીં ધરવાં કાન જો;

વિપતિ ભાર પડે તે સૂખરૂપ ધારવો,

કદી ન ત્રુટવા દેવું દિલનું તાન જો.

સેવા.

સુતવિત નારી ત્રણ તૃણાને ત્રોડવી,

રધનુંદનમાં રહેવું ધારી બ્યાન જો;

દુરિત દુરાશા દંભી વૃત્તિ છોડવી,

ટાળી દેવા ત્રાસ અને તોફાન જો.

સેવા.

અવિચળ ભાવચક્રી ભજવો શ્રી નાથને,

પ્રસન્નતા પણ ઇચ્છતી તેની રાજ જો;

સોંપી દેવો પતિને હાથે હાથને,

મન મોહનમાં માણી લેવી મોજ જો.

સેવા.

એવી સેવા સ્નેહે સરખી સાંધવી,
 સરખપણું એ છે સંસારે સાર જો;
 રામમણિમાં પ્રેમી વૃત્તિ બાધવી,
 તેથી ઝટ ઉતરાશે બવજળ પાર જો. સેવા.

રાગ બેડાં મારા નંદવાસે.

હરિ ! ટાણે નહીં જો પહોંચાય, બાના તારાં જોખમાંશે,
 સ્વામી સમો નહીં સચવાય, બાનાં તારાં જોખમાંશે.
 દીલ એથી માફં કચવાય, બાના તારાં જોખમાંશે;
 મન ગોટે બણું ગુંચવાય, બાનાં તારાં જોખમાંશે. ટેક.
 હુંતો વાળેલ પાનીયું, તરેકાતું છું જહાજ;
 અવળા ધંધા કર્યા અતિ, નથી કીધાં કદીયે મુકાજ. બાનાં.
 લાજ તજ છે લોકની, પરનીદામાં પ્રેમ;
 આગ અંતરે શોકની, નથી સાચબ્યાં યોગ ને ક્ષેમ; બાનાં.
 મનમાં બડકા મદ તણા, અભિમાને છું અંધ;
 જગ જગલમાં બાટકું, સુઝે ઉંધા ઉંધા સ્વામી ધંધ. બાનાં.
 વિષય વાસના અંતરે, બરી રાખી બચકાર;
 સંભાર્યાં નહીં સ્થામને, નથી કાઢ્યા કુલ્હેમ બિકાર. બાનાં.
 સુત વિત નારી સ્નેહમાં, બંધાયો છું બંડ;
 પાપ કર્યામાં પ્રીતડી, બહુ પાપે પોણું છું આ પંડ. બાનાં.
 કામ નકામાં બહુ કીધાં, બૂંડા પારાવાર;
 આશા શાને રાખવી, જપજ હું કર્યાથી આ બવપાર. બાનાં.
 મારાં કમવડે નથી, અંતર એકે આશ;
 હાથ પડ્યા હેઠા હરિ, હું તો છેક બન્યો છું નિરાશ. બાનાં.

તું તારે તો હું તરું, ખીજે નથી ઉપાય;
 અરે શું ખાનું લાજશે, મને ચિંતા ચિત્તે ધણી થાય. ખાનાં.
 લજવાશે ખાનું કદી, પછી લજવાનું કોણ;
 વિચાર કરીને વાલમાં, ધર ખાણુ ધનુષને ત્રણ. ખાનાં.
 પત રાખી ખાના તણી, રામ પ્રભુ જન તાર;
 તારી લાજ જશે જગે, કદી તૂટી જશે મારો તાર. ખાનાં.

રાગ એજ.

ઝટ જગી જો જો જમદીશ, વેળા મારી વહી જશે;
 શીદ રાખી બેઠા છો રીશ, વેળા મારી વહી જશે.
 સંભળાતી નથી મારી ચીશ, વેળા મારી વહી જશે;
 કંઈકાણું કૃપા કરો ધ્રુવ, વેળા મારી વહી જશે. ટેક.
 દીન દયાળુ દયા કરો, દુષ્ટ દમન હે દેવ;
 કિંકરનાં દુઃખ દાપવા, હરી તમને અનાદિની દેવ. વેળા.
 દુઃખ દેવું નિજ દાસને, ઘટે નહીં ધનસ્યામ;
 વાર લગાડો માં ધણી, બહુ પામું પીડા ન આરામ. વેળા.
 જપ જૂથો જન્મજમાં, જીવન વાળ્યો દાંટ,
 નામ વિસારી નાથજી, ધણા ધડીયા ઊધા ઉંધા ધાટ. વેળા.
 તપ ત્રોડયું તૃણા થકી, ત્રેવડ લેશ ન કીધ;
 તાણા તાણુ કરી અતિ, નહીં લ્હાવો લાખેણો મેં લીધ. વેળા.
 વ્રતમાં વગદા વીણીયાં, વઠી કરી વગાર;
 વિશ્વપતિ તો વિસર્યા, તેની ચિંતા કરી ન લગાર. વેળા.
 નિયમ પાળ્યા નેહથી, નામે ચુક્યો નાથ;
 નકરો યદ્દ જગમાં ફર્યો, નહિં લીધો સાધુનો સંગાથ. વેળા.

સાધનર્મા સમજી નહીં, જાણું નહીં શમ દમ;
 અવસર આવ્યો આકરો, હવે ઝાલી જવાના છે જમ. વેળા.
 કયા સુધા નથી આવતી, અભિમાને છું અંધ;
 મનર્મા મમતજરી ધણી, બહુ નામે છોડો તમે બંધ. વેળા.
 સમજણ નહિં સેવા તણી, નહિં ધ્યાન કે દાન;
 કોઈ કપટ કરવા ગમે, બ્રમમાંહે ભમું નથી જાન. વેળા.
 હે અખિલેશ્વર આ ધડી, જવા દો મારા આપ;
 પ્રભુરામ શરણે પડ્યો, બળે બાળી દેજો બધા પાપ. વેળા.

રાગ વાગે રૂડી વાંસલડી.

સહુ વિષયોમાં વૈરાગ, છે મુશ્કેલ થવો,
 નાહકના ખેંચી રાગ, મુખથી શીદ લવો. ટેક.
 જોગી બોગી ને સંન્યાસી, જ્ઞાની મૂઢ ગમાર ર,
 નિર્ધનને ધનવંતોને પણ, છે ધનંતી તકરાર, છે.
 ધણા ગધેડા ધર છોડીને, વનમાં વસવા જાય ર,
 ઓઢેલું ખાવાને પાછા, ઝટ વિષયે બંધાય, છે.
 રખડે રાને ચૈ વૈરાગી, તો પણ સ્ત્રીમાં દીકર ર,
 એવાને વૈરાગ થવાની, હજી છે ઝાઝી દીકર, છે.
 ખેંચી લાવે છે ઇંદ્રિયો, વિષય વિષે મન હાય ર,
 શમ દમ સાધન કરો સામટાં, એકે સિદ્ધ ન થાય, છે.
 બળીયો બહુ મન વેગી ઘોડો, ચડે ન એક લગામ ર,
 તે પકડ્યાની વાત કરે તે, મોટો મૂર્ખ હજામ, છે.
 શાઓના ઉપદેશો સાચા, કાચા નિવડે સર્વ ર,
 મન ફટકે તો મુની મોટાના, મેલાવે ઝટ ગર્વ, છે.

તપસી લપસ્યા તૃણા તોરે, જોગી ભૂલ્યા જોગ રે,
 જ્ઞાન ખ્યાનને જ્ઞાન ભુલાણું, હલટા વાખ્યા રાગ,
 દદ વૈરાગ થવો એતો છે, ખાંડા ફેરી ધાર રે,
 રામ મણિ જન પર રીઝે તો, થાયે બેડો પાર,
 રાગ એજ.

ઉ:

ઉ.

હલ તોજળચંદ્ર જણાય, માયા છે એવી,
 સરિતામાં સ્વપ્ને તણાય, માયા છે એવી. ટેક.
 છાયા ને અંધારૂં એવાં, નોખાં નોખાં નામ રે,
 એક છતાં પણ નોખાં જાણે, એ માયાનું કામ, માયા.
 સૂરજ સામે હાથ ધરે તો, અગ્નિ સમ દેખાય રે,
 મૂળ તો છે અગ્નિનીયો તોપણ, વૃક્ષ જાણે યદ્ય જાય, માયા.
 પતંગીયું જોઈને કાઢે માને, એતો ઝળકે આગ રે,
 કુશભાળામાં અંધારામાં, જોવો જાણે નાગ, માયા.
 કામ કાચનું પાણી બરેલું, અગ્નિ નાખી જોય રે,
 જોતામાં બહુ જાડી લાગે, સમજે તો જમ જોય, માયા.
 ફેર ચડે પોતાને તેથી, ફરતું લાગે સર્વ રે,
 કમળા વાળો પીળું જાણે, પણ છૂટે નહિ ગર્વ, માયા.
 સન્નિપાતમાં બકતાં નજરે, આવે જે દેખાવ રે,
 તે સાચા માને પણ આખર, સધળો ખોટો જાવ, માયા.
 પદાર્થ જે જે રૂપે જાણે, તેને માને સાચ રે,
 હીરો હશે માનીને મૂખાં, ઝડપે ખોટો કાચ, માયા.
 અધટિત ધટના હરિમાયાની, કશું કેટલી વાત રે,
 રામ મણિ બજ જાણે સધળી, માયાની પંચાત, માયા.

રાગ એજ.

શન્યે સમજાયે સાચ, એ બળ માયાનું,
 કોહિનૂર સમ લાગે કાચ, એ બળ માયાનું. ટેક.
 ભગવાં પ્હેરી મુંડ મુડાવી, લઇ બેસે સંન્યાસ રે,
 ભોગોમાં મન ભમતું આવે, થાય પુરો ઉપહાસ, એ.
 પ્રાણાયામ કરીને સમાધિ, સૂધી સાધે યોગ રે,
 મઠ આશ્રમમાં મમતા વળગે, મનમાં વાધે રોગ, એ.
 માયું ગુફામાં બાંધીને, રહે ધરી વેરાગ રે,
 દિક્ષમાં તૃષ્ણા રૂપ કુંકવે, ઝેરો તક્ષક નાગ, એ.
 વરકત થઇ બહુ વઠો જતા, ચપટી કરવા ચાહ રે,
 ચપટીમાં ભક્તિ બૂલાતી, કામક્રોધ બળ દાહ, એ.
 વંશે પરંપરાથી ગુરૂ થઇ, બટકે રણવા દામ રે,
 શીષોનું ધન ધૂતી ખાયે, ધરી ઉપદેશક નામ, એ.
 નામ ધર્મ પશુ કામાં કુડા, નાણાની મોકાણુ રે,
 બોધ ઉપર મીંડુ મૂક્યું થઇ, ધન હરવા રોકાણુ, એ.
 પ્રસાદ મીઠા ગળાયે ગાંડુ, બજન ઉપર નહિં બાવ રે,
 સાધન સંપન્ન હોય છતાં પણ, બોલે દરિએ નાંવ. એ.
 પ્રપંચ ટાળી મમતા બાળી, બળય ને મણિ રામ રે,
 મુન્યવણવાળી જાળો સધળી, છૂટી જાય તમામ, એ.
 રાગ મુખમાંની માયા મને લાગીરે.
 મહિમા મોહનનો મહા મોટોરે. જીવ લે જાણી, મહીમા. ટેક.
 સનકાદિક શુકે જાણ્યો, જાણ્યા પરમાણે માણ્યો,
 આણ્યો નહિં એકે મનમાં ટોટોરે, જીવ.

વરલા જણીને જુડયા, તેણે જમડાને ગુડયા,	
ભાસ્યું જગ પાણીનો પરપોટોરે,	જીવ.
કાળને ઠેલી ચાલ્યા, તે જન વૈકુંઠે મહાલ્યા,	
જ્યાં નહિં માયાનો ગડખડ ગોટોરે,	જીવ.
પહોંચ્યા તે પગમાં ખાટયા, દંભ દ્વેષાદિક દાટયા,	
બીજા એ અમથી દીધી દોટોરે,	જીવ.
પરમેશ્વર પદ છે મોટું, મૂરખાને લાગે ખોટું,	
એવાનો જગમાં નથી જોટોરે,	જીવ.
મણિ પતિ રામ સાચો, પ્રીતમ પદરજમાં નાચો,	
લેશ નહિં લાગે કાળ ઝોટોરે,	જીવ.

રાગ એજ.

નામ જપ્યાનો છંદ લાગ્યોરે, રધુવર પ્યારા, નામ.	ટેક.
નામ મેં મુખથી લીધું, અમૃત હેતેથી પીધું,	
જીવડો જંજળમાંથી જાગ્યોરે,	રધુ.
હૃદયે સુધા રસ જામ્યો, વાસના મહવો વામ્યો,	
એક પુજ પદમાં પ્રેમ લાગ્યોરે,	રધુ.
મમતાની ગાંઠ ગાળી, હું પદની હામ ટાળી,	
જમણાનો ભેદ જુડો લાગ્યોરે,	રધુ.
લાધી ગદ નામ ચાવી, નિર્મળતા મનમાં ચાવી,	
વશમે તૃણાનો કુંડ તાગ્યોરે,	રધુ.
પ્રકાશ અંતરમાં પડીયો, હીરલો ખોવાયો જડીયો,	
નામ સુખધામ રચુકા વાગ્યોરે,	રધુ.

શોક સંતાપ સમતા, રસીયાથી રંગે રમતા,
મણિરામ નામે અનુરાગોરે,

રધુ.

રાગ એજ.

નામની માથે જઈ વારીરે, બહાલા તારા નામની રેક.

સુધાનો સાર સાચો, રસ એ વિનાનો કાચો,

નામ સુધાનો સ્વાદ ભારીરે,

બહાલા.

જૂતળનાં રાજ લુંડાં, ઓવારી નાંખું લુંડાં,

નાથના નામની બહીહારીરે,

બહાલા.

શંકર એ સ્વાદ જણે, શુકળ સરખા પિછાણે,

ભરતે ભભકાવી પ્રીત સારીરે,

બહાલા.

નામ નિત્યાનંદ આપે, નારાયણ ધામે થાપે,

જપ તપની ત્યાં ન ચાલે કારીરે,

બહાલા.

મહારસ જણે તે માણે, અંતરમાં ઉભરો આણે,

મોહ મદ મમતા જય મારીરે,

બહાલા.

મણિરામ રસ છે મીઠો, મીઠો નવ ખીજે દોઠો,

અંતર અગ્નિએ રસથી ઠારીરે,

બહાલા.

રાગ ધડુસલો.

ચિન્હો બતાવું સુપ્રેમનાંરે, માણે જણે જે જન,

અવર જનો ત્યાં આપણા, નહી દેખે રતન,

પ્રીતિની રીત પુરી આકરી.

ચંદ્રે ચંદ્રાર ધ્યાન ચોટીયુંરે, તેથી ઇંદ્રારા ખાય,

દાઝયો બળ્યાની આપદા, લેશ તેને નવ થાય. પ્રીતિ.

ભમરો કાપે કાજનેરે, કમળ કુમળે બંધાય,
 બેઠ પામે એ પ્રેમનો, સ્નેહ સાચો સંધાય.   પ્રીતિ.
 પ્રેમ પતંગનો દીપમરિ, બાળા નાખે છે અંગ,
 સમજે શૂરા કાઢ મર્મમાં, ચડે તેને સુરંગ.   પ્રીતિ.
 હરણાંતે હેત ધણું ગાનમરિ, મોત કરતાં કપુલ,
 એવાં પ્રેમી હરી જન જે, કરે કાયા તે કુલ.   પ્રીતિ.
 પ્રેમ પ્રભાવ સતી દાખવેરે, બળે સ્વામી શય સાથ,
 સમજી રહસ્ય એ સ્નેહનું, ગાવી ગોવિંદ ગાય.   પ્રીતિ.
 સ્નેહે રંગાય દીવ સાચથીરે, જુલે જાન તાન જ્ઞાન,
 પ્રીતિનું પાત્ર પોતે બને, આઠે પ્હોર પ્રેમ ધ્યાન, પ્રીતિ.
 પ્રેમ સુ પ્રેમને પ્રેમમરિ, દીન રેન ગુલતાન,
 પ્રેમ નિશાથી રહો કયો, અખંડ પ્રેમ રસપાન.   પ્રીતિ.
 મત્સર ને માન મદ સાં મરેરે, બળે કામ લોભ ક્રોધ,
 આકરડો અંતરમાં ઉછળે, મણિરામ પ્રેમ ધોધ.   પ્રીતિ.

રાગ એજ.

દેળે દયા કરી દીનને, દુઃખ હરનારું દાન,
 હાથે છતાં નવ વાવરે, ખરો નર તે નાદાન.
 દાને દેતાં ધન નહીં ધટે.
 ટુકડો પડે હાથી મુખથીગે, નથી બૂખે મરનાર,
 લાખો જીવડા તેથી નીભશે, એવા બનજો દાતાર.   દાને.
 વાદળા સાગર ઉલેચતારે, નથી ધટતું ત્યાં નીર,
 જગમાં રક્ષમ છેલ ધાયછે, જીઓ વિચારી વીર.   દાને.

મરમી આપે સુરજ વિશ્વનેરે, ઠકે પ્રાણીના પ્રાણ,
નેથી તેના ધરમાં નથી, થતી મરમીની તાણ. દાને.

અંદ્ર અમૃત વરસાવીનેરે, પોષે જીવનું જીવન,
પડતો દુકાળ સુધાનો નથી, અંદ્ર રહેછે પ્રસન્ન. દાને.

કાશ ચાલે વાવપર ધણારે, પીયે ખેતર જીવ ખાસ,
જેમ ખેંચે તેમ જળ વધે, નથી પડતી તંગાશ. દાને.

રાજા આપે કદી રાંકનેરે, ભરી ચપટી જો લોટ,
હિસટા ખજાના ખસકશે, નથી પડવાની ખોટ. દાને.

ધનને દોલતમાં દેખજોરે, હિઠી કાળરૂપી આમ,
બળતાંમાંથીજ બચાવવા, દાન દીધાનો લાભ. દાને.

અંતે જશે ધન હાથથીરે, નથી અચળ રહેનાર,
દીધું દાને કામ લાગશે, મલિનમ દરબાર. દાને.

રાગ જીવ જોને અભાગીયા બાગીરે ઉંધ તને કેમ આવે.

મારું મનડું મોહનજીમાં લાગ્યુંરે, ઉંધ મને એમ આવે.

મોત મૂખપર ખાસડું વાગ્યુંરે, ઉંધ.

ચિત્ત ચોટ્યું ચતુર્જીવ રૂપેરે, ઉંધ.

નહિ ચિંતાના ધુપ હવે ધુપેરે. ઉંધ.

બહુનામીમાં જુદી બેઠીરે. ઉંધ.

પુરી પ્રીતે પ્રીતમમાં પેઠીરે, ઉંધ.

અહંભાવ અવિનાશીમાં બાંધ્યોરે, ઉંધ.

ચરવીરતાથી રનેહ સાંધ્યોરે, ઉંધ.

પ્રાણ પ્રાણના પ્રાણમાં પેઠારે, ઉંધ.

સ્થિરતાથી સ્થાનકમાં બેઠારે, ઉંધ.

લાલ હેતે બજાવતાં ઉઠાં, બધી જાણ કાવલાની દલાલી. હે.
 ગાળે લોહું લુહાર તેમ ગાળે, ખોળા ખોળા બદલાઓ બાળે
 ઘેર આવી ખોહું મોહું વાળે, મરી જ માં મોહે તું મુલાલી. હે.
 ઉપર ઉપરથી શદણું શવાશે, કાષ્ટ એહે પડવા નહીં ધાશે,
 સુતક કાલીને સુખકું ખાશે, સગાં સાચા નથી કા સુયાલી. હે.
 કાઠ આધાં દરામીને હાંકી, એની વૃત્તિ વળેલીછે વાંકી,
 કિમત જૂઠું સ્નેહની લે આંકી, મણિરામથી : રંગતાલી. હે.

રાગ એજ.

મોથ મારી શું નાથ, મોથ મારી,
 લીધા મોટા મોટાને ઉગારી, શું નાથ. ટેક.
 કપી રાજતો વાનરનો રાજ, બચાવાને ઉઠયા બની તાજ,
 રંક માટે મટયા શું સાજ, દયાનિષ્ઠિ દેખોને વિચારી, શું.
 વિભિષણુ તો રાવણુનો બાઈ, જેની સાથે થાવાની લડાઈ,
 કયો પોતાનો શાની નવાઈ, ગર્જ માટે થયા બચહારી. શું.
 વિદુર રાજનો ત્રીજો ભાગ માગે, એને ઘેરે ગયા અનુરાગે,
 તેથી મનમાં મોટાઈ શીદ લાગે, હરિ રાંકને મુકો કાં વિસારી. શું.
 સગાં માટે અજુન રથ હાંકયો, જનકગજનો પૂર પ્રેમ પાકયો,
 ત્યારે સ્નેહરસ ફાકડો ફાકયો, એમાં કામાં કીધા શું બારી. શું.
 પ્રેમ રંગમાં જોખીઓ ઘેલી, તેની સંગે કીધી રંગ ફેલી,
 મુક્યાં રાંક માખાપને ધકેલી. નથી લીધા નમાલા ઉધારી, શું.
 હજી ઝાઝા વાંકા શું બોલાવો, ધંધા ખોટના શાને બોલાવો,
 મારા અંતરની આગને બોલાવો, હરિ શાને જાઓછો હારો, શું.

ગર્વ દારી ગરીબ કાં સનાવો, સીધા સ્નેહના માર્ગે ખતાવો,
મારા પાપની પંચાત તો પતાવો, એવાં પાપ કે ન ચાહે શું કારી, શું.
કષ્ટ કાપો કંગાવના બહાલા, ક્રોધ કરશે નહિ હરિ ઠાલા,
જમ છાતીમાં બોંકળે બાલા, મણિરામ પદમાં લ્યો સ્વકારી. શું.

રાગ એજ.

ઓથ તારી, શ્રીરામ ઓથ તારી,
નહી લોથ રખડાવશે મહારી, શ્રી. ટેક.
સર્વ ત્યાગી શરણમાં ઝૂક્યો, મમતીલાંનો સંગ રંગ મૂક્યો,
અહંકારનો આંકડો ચૂક્યો, રહ્યો આશ અવિનાશ તુજ ધારી, શ્રી.
કુડી મ્લપના ચિત્તથી કઠી, વિષય વાસનાની જાળ વાઢી,
વળગેલી હતી ગૂઢ ગાઢી, હવે બેઠો તદ્દન પરવારી, શ્રી.
દીઠા નાતા જગતના બૂઠા, રહે રાખી તેને રામ ઠૂઠા,
જાણ્યું છૂટે તેને દરિ ત્રુઠા, ખરી વાતો વિવેકે વિચારી, શ્રી.
જાણી લીધું જગત આ ખેડું, નહીં ઝાઝવાનાં નીર લોડું,
હવે નાથ તુજ પદમાં લોડું, બુધર ભાવે ખનો લયદારી. શ્રી.
નહી પાછલાં પાપને જોશે, નહીં દારથી મારશે ઠાંસો,
નર્ક ખાડે નહીં નાથ ખોંસો, નહીં મુકશે નાથજી વિસારી. શ્રી.
જણે ભરોંસાની ભેંસ જો પાડો, કાણ ત્યારે પૂરે ખોટ ખાડો,
નહીં થજે દીનાનાથ આડો, મન તારો બરોસો છે બારી, શ્રી.
કામ ટાણે નથી વાર કીધી, ઠાણું જાણી ત્રીકમ શુધ લીધી,
અનાદિની પડી રીત સીધી, મને કાઢશે માં શીટકારી, શ્રી.
ગમે તેવો પય નાથ હું તારો. છોડવાથી નથી છેક આરો,
કરવાથી ન થાઈશ ન્યારો, મણિરામ નિજ દાસ લ્યો તારી. શ્રી.

રાગ ભગવતને ભજી લેને રે.

ધડપણ તો ગભરાવે રે,
કૃષ્ણ તો ખુબ આવે રે. જો તું જરા. ટેક.

અંગે અંગ પડતાં હીલું, ડાચું પણ ચાતાં વીલું,
પણ મન હઠીલું બટકાવે રે. જો તું

દીનપર દીન દેહ દુખળી, ચાતાં કાયા એ કુખડી,
આશાએ ઉછળી રઝળાવે રે. જો તું

તક તો ત્રુટયાની આવે, તો પણ તંતુ લખાવે,
ચાળા ચુથાવે નાજ કાવે રે. જો તું

બયકારી હાલત બારી, બાળી મણિરામે ચારી,
કરવા તૈયારી કર બાવે રે. જો તું

રાગ ધન્યાશ્રી.

કાળ અને સુવિચાર હમારા ખરા મોજણીદાર. કા. રેક.

તેએએ ગતિ પોતાની તે, સમ કાંધી શ્રી કાર. હ.

ચામી માટી રેતી કરાં, પડ પકળ્યાં નિરધાર. હ.

રવીથી જળને ઉપજવીને, રેડયું સરખી ધાર. હ.

મણી રામે રાખેલો એમાં, વિરલ મેળવનાર. હ.

રાગ ગરબી.

કરણ કરણામાં રાજ રે કરણાનિધિ પ્રભુ પોતે છે.

કરણાથી શોભે કાજ રે કરણાનિધિ પ્રભુ પોતે છે.

કરણા મનમાં હે રાખોરે. કં તો સ્વાદ સુધાનો ચાખોરે કં

કરણી-કરણા સૌ ઉપર રે. કં ઉપર એ મોટું બૂખર રે કં

કરણાળુ વચનો બોલેરે. કં રાગએ નહિ તે તોલેરે કં

જેને કરણા કરવા પ્રીતિરે કં યમરાજ તણી નહી બીતિરે કં

કરણાળુ જો મન થાશેરે. કં મણિરામ કરણા પાસેરે કં

રાગ એકવાર લંકા જાજે હો.

રામ રસ રંગ સિંધુ ઝીલો આનંદમાં

હોડીને કામ ધામ ચીલો આનંદમાં

રંગે સુરંગ સંગ મહાલો. આ. ઢંગે સુધારી સાથ માલો. આ.
 હેર ગાય ગાણું સાંભળજો. આ. માને ગમ ત્યાગી તું બળજો. આ.
 થાવા તલ્લીન રસ રૂપે. આ. વાણી મન રાખ ખૂન ચૂપે. આ.
 ધરની પંચાત ધેર રાખો. આ. બળને ન ગંધ ઝોની દાખો. આ.
 આઘી જાળળ આજ ઠેલો. આ. નિંદા નકામી ગણી મેલો. આ.
 નીચે જા બેશી ધર શાંતિ. આ. છોડી દે દિલ્હાની જાંતિ. આ.
 શાંતિ રસ સિંધુ રમ થાતું. આ. જાંતિમય વિશ્વ છોડ બાતું. આ.
 દગમાંથી રામ કાઢ વહાલા ! આ. રગમાંથી રાગ કાઢ ઠાલા. આ.
 આપે તું આપ એક સાચો. આ. જાણીને માણ થાન કાચો. આ.
 નીચે જા તળાચે તું ડૂબી. આ. રામમણિ શોધી જો ખૂબી. આ.

રાગ એજ.

સખીઓ ! મળી સહુ આવો આનંદમાં
 લેવા બજનનો લહાવો. આનંદમાં.
 એક ખીજને કહાવો. આ. હેરિથી હાથ તમે રહાવો. આ.
 સતસંગ ગંગામાં નહાઓ. આ. પ્રેમે પ્રજુ ગુણ ગાઓ. આ.
 દુરિજનથી દૂર તમે જાઓ, આ. હરિજનને હેતેથી ચહાઓ. આ.
 મનરૂપી ખેતર ખેડાવો. આ. ભક્તિનાં ખીજે વવરાવો. આ.
 પ્રેમરૂપી પાણી પીવરાવો. આ. નિંદાનાં નિંદણુ કહાવો. આ.
 કામક્રોધ એરડા વઢાવો. આ. ખેતીને વાડથી ખચાવો. આ.
 લણુવા નીચાં નમો નમાવો. આ. કણુનાં કાઠાર હા ! ભરાવો. આ.
 ભક્તિકણુ ખાજો ખવરાવો. આ. રામમણિ લહાવ લેવરાવો. આ.

॥ ૐ ॥

શાંતિ:

શાંતિ:

શાંતિ:

॥ ૐ ॥

રાગ સહોબારી.

સુધારકો સાચા જોષએ છે, નહિ બીજાના પણ પોતાના
 વિષતણા વિદ્યાશય ફરી, ડીઝી વાળા ? ના, ના, ના, ના,
 પણ મન ઉપર કાણુ જેણે, પ્રાપ્ત કરેલો એવા સાચા
 દેવી આનંદી હિમરના, પગાર સ્વાત્મિય પદ શું કાચા ?
 અરજી કરજો પણ બીખારી, પેઠે આજીજી નહિ ચાલે
 • પણ દ્રઢતાથી આજ્ઞા રૂપે, કરનારા તે સુખે મહાલે
 દોરક પારક વિશ્વોનો જે, અરજી કરવી તેની તરફ
 જે અરજીમાં ઝળકે રૂડા રામ મણી હા । હરફે હરફે.

રાગ એજ.

હૃદય મણિથી કિરણો વિશ્વે છાતાં છેલાતાં આત્મા
 પ્રકાશમાં બ્રહ્માંડો નાભા, ગળિયાં તેના રહેતાં આત્મા
 વિષ વિષ જાતિ વસ્તુ જગમાં, આરંપારે પ્રકાશનુરી
 એ કિરણો એ કાંધી સર્વે, છૂપ્યાની ના જડતી બારી
 સર્વ વિભાગો સર્વે બાજુ, જેવું છે તેવું દેખાડ્યું
 કળા અહો એ અદ્ભુત બારે પ્રેમ સ્વરૂપે જગ પેખાડ્યું
 મણિ મહત્વે રામ રસાળો, રસ રૂપે આપે એ દીઠો
 કહું કહો શું અરે । મણિ કે, રામ રસીલો છે હા । મીઠો.

ચોરવાડકર પ્રભુલાલ પ્રીતમલાલ પઢિયાર કૃત

રામવીણા.

જ્ઞાન વેરામ અને બકિતનાં સર્વોત્તમ રહસ્ય પ્રકાશક ૧૦
બજનોનું ૫૫૦ પાનાનું સુંદર કામળપર છાપેલ સોનેરી નોમ
અલંકૃત મજબૂત કપડાના પુંકાવાળું અનૂપમ ફળદાર પુસ્તક,
વડોદરા, જુનાગઢ, બાવનગર, ફળાણી ખાતાએ શાળા-પુસ્તકાલય
માટે મંજુર કરેલું, સાક્ષર પ્રશંસનિય તથા સુબક્ત જ્ઞાનીને બકિત
જ્ઞાનસુધા સહજ પ્રાપ્ત કરી આપનાર પુસ્તક; ૫૧૧૧ થોડી નકલો
બાકી કીમત રૂ. ૧-૧૨-૦ પોષ્ટેજ જુદું.

રામાચાર્ય:—બેન માણેક મદનજી કૃત, હમ્મરાચાર્ય રૂપે ૧૮
આચાર્યોનું પરમ પથે પ્રેરનાર અત્યુત્તમ પુસ્તક; મુલ્ય રૂ. ૦-૩-૦
પોષ્ટેજ જુદું.

સંગીત ગીતા, સ્તોત્રપટક, મણિરત્નમાળા, શ્રી રામ લક્ષ્મી
સ્તોત્ર ૧ લી, ૨ જી, ૩ જી, તથા ૪ થી અમુલ્ય. ફોલ્ડ બાનો
પોષ્ટેજનો મોકલવાથી મળશે.

મળવાનાં ઠેકાણાં.

શ્રી પ્રવૃણોત્તમ નાનજી ઠક્કર	} રા. રા. નવનિર્વાચક હમ્મરાચાર્યકર
રામવીણા તથા રામજ્ઞાના	
પ્રકાશક.	
મુ. કેશીદ—કાઠિયાવાડ.	
	ફોલ્ડાણી.
	બજાર ફળિયા,
	મુ. જુનાગઢ—કાઠિયાવાડ.

